

Sygn. akt III RC 158/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Tczewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Rafał Flisikowski

Protokolant Monika Raczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 02 sierpnia 2016 roku w T. sprawy

z powództwa M. B.

przeciwko N. Z.

o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego

I. ustala, że obowiązek alimentacyjny powoda M. B. wobec pozwanej N. W. Z. określony wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 09 stycznia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt II C 2175/13 ustał z dniem 30 czerwca 2016 roku;

II. odstępuje od obciążenia pozwanej N. W. Z. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu, w tym obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego drugiej stronie.

Sygn. akt III RC 158/15

UZASADNIENIE

M. B. wniósł o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego w kwocie 650 złotych miesięcznie nałożonego na niego na rzecz córki N. Z. wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2014 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt II C 2175/13 oraz o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż strony obecnie nie mieszkają razem. Pozwana mieszka razem ze swoją matką J. B. w mieszkaniu należącym do rodziców matki. Argumentował, iż po osiągnięciu pełnoletności przez pozwaną jej zachowanie względem niego uległo zmianie. Pozwana zmieniła nazwisko z (...) na nazwisko panieńskie matki (...) argumentując, iż powód nie zasługuje na to żeby nosiła jego nazwisko. Podniósł, iż pozwana odmawia kontaktów i spotkań z powodem oraz odsyła prezenty przesyłane okazjonalnie przez powoda z okazji świąt czy urodzin pozwanej. Dalej wskazał, iż pozwana w dniu 25 stycznia 2014 roku uzyskała pełnoletność, a nie realizuje obowiązku szkolnego od grudnia 2014 roku kiedy to została skreślona z listy uczniów Zespołu Szkół Budowlanych i (...) w T.. Przyczyną skreślenia jej z listy uczniów była absencja na zajęciach szkolnych. W/w dodał, iż pozwana jest osobą młodą oraz zdrową i w związku z tym jest zdolna do zarobkowania na własne utrzymanie.

Podczas rozprawy w dniu powód wniósł o zniesienie obowiązku alimentacyjnego z dniem 30 czerwca 2016 roku (k. 161)

Pozwana N. Z. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 69v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

N. Z. (poprzednio B.) jest córką M. B. i J. Z. (poprzednio B.).

dowód: odpis zupełny aktu urodzenia - k. 5, odpis skrócony aktu urodzenia - k. 7 akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygnaturze II C 2175/13

Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 9 stycznia 2014 roku wydanym w sprawie o sygnaturze II C 2175/13 rozwiązał związek małżeński M. B. i J. B. (rodziców pozwanej) przez rozwód, a wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi wówczas N. B. i O. B. powierzył matce, ograniczając władzę rodzicielską ojca do prawa współdecydowania o istotnych sprawach małoletnich w przedmiocie kształcenia i wyjazdu na stałe za granicę oraz ustalił miejsce pobytu małoletnich przy matce. Jednocześnie kosztami utrzymania i wychowania w/w małoletnich obciążył oboje rodziców w ten sposób, że udział M. B. na rzecz każdej z córek ustalił na kwoty po 650 złotych miesięcznie, a w pozostałych kosztami utrzymania i wychowania w/w obciążył ich matkę.

dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa - k. 5 akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygnaturze II C 2175/13, pozew - k. 2-4 akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygnaturze II C 2175/13, odpowiedź na pozew - k. 12-13 akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygnaturze II C 2175/13, wyrok z dnia 9 stycznia 2014r. akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygnaturze II C 2175/13

W dacie poprzednio ustalonych alimentów M. B. był zatrudniony w Komendzie Powiatowej Policji w P. z średnim miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 4.078,40 złotych. Mieszkał w wynajmowanym mieszkaniu, za co z opłatami za media płacił około 1.000 złotych miesięcznie.

dowód: przesłuchanie powoda - k. 37 i protokół z dnia 09.01.2014r. akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygnaturze II C 2175/13, zaświadczenie - k. 46 akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygnaturze II C 2175/13

W chwili ustalania poprzedniej wysokości alimentów N. Z. (poprzednio B.) miała 17 lat. Mieszkała z matką oraz młodszą siostrą O. u rodziców swojej matki, za co matka przekazywała dziadkom kwotę 500-600 złotych miesięcznie. N. była wówczas uczennicą pierwszej klasy technikum fryzjerskiego. Wcześniej skoczyła rok technikum żywności.

W skład miesięcznych kosztów utrzymania pozwanej wchodziło: wyżywienie - 500 złotych, wydatki szkolne (w tym nożyczki fryzjerskie których potrzebowała 3 sztuki, przy czym jednak kosztowała 250zł oraz główka fryzjerska - 250zł) - 200 złotych, odzież - 150-200 złotych i rozrywka - 100 złotych. Dodatkowo N. raz w tygodniu chodziła na odpłatne zajęcia zumba, co stanowiło wydatek rzędu kolejnych 100 złotych miesięcznie.

Matka N. - J. B. w tamtym czasie przebywała na zasiłku dla bezrobotnych, który otrzymywała w kwocie około 780 złotych miesięcznie.

dowód: przesłuchanie J. B. - k. 38-39 i protokół z dnia 09.01.2014r. akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygnaturze IIC 2175/13, potwierdzenia transakcji - k. 21-32 akt Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygnaturze IIC 2175/13

M. B. obecnie pobiera świadczenie pieniężne przysługujące po zwolnieniu ze służby w wysokości 3.616,63 złotych miesięcznie. Od kwietnia 2015 roku do lutego 2016 roku pracował w N. (...) jako pracownik obsługi na promie, gdzie zarabiał 15 tysięcy złotych miesięcznie.

Na swoim utrzymaniu posiada 18-letnią córkę O., na którą łoży alimenty w wysokości 650 złotych miesięcznie.

dowód: przesłuchanie powoda - k. 163 (00:07:19-00:23:57), decyzja - k. 92-93, historia rachunku - k. 94-95

N. Z. po ukończeniu gimnazjum podjęła naukę dzienną zawodu w szkole w S., z której zrezygnowała, albowiem kierunek kształcenia jej nie odpowiadał. Następnie naukę kontynuowała w Zespole Szkół Budowlanych i (...) w T.. Z listy uczniów tej szkoły została skreślona w dniu 18 grudnia 2014 roku. Powodem decyzji Rady Pedagogicznej o skreśleniu jej z listy uczniów było nieprzestrzeganie Statutu Szkoły a w szczególności bardzo wysoka absencja w szkole. W pierwszym półroczu roku szkolnego 2014/2015 opuściła 296 godzin, w tym 176 godzin nieusprawiedliwionych.

We wrześniu 2014 roku miała 35 godzin usprawiedliwionych, 36 nieusprawiedliwionych, w październiku miała 85 godzin usprawiedliwionych, 8 nieusprawiedliwionych, w listopadzie 55 nieusprawiedliwionych, a w grudniu 77 nieusprawiedliwionych.

W tym czasie wskazana nie wykazywała chęci chodzenia do szkoły i współpracy z wychowawcą i pedagogiem. Swoich nieobecności nie usprawiedliwiała mimo kontroli wychowawcy. Pomimo pracy wychowawczej, w ramach której został podpisany przez nią kontrakt wychowawczy mający na celu wyeliminowanie wagarów, nadal nie przestrzegała Statutu Szkoły i wagarowała. Jej postawa była źle postrzegana w klasie i działała demotywująco na innych uczniów.

Po przerwaniu nauki w tym technikum fryzjerskim z powodu tego i wcześniejszym technikum żywności - N. Z. naukę kontynuowała w trybie zaocznym w Liceum Ogólnokształcącym dla Dorosłych w T. od stycznia 2015 roku, gdzie zajęcia odbywały się co drugi weekend od piątku do niedzieli. W roku szkolnym 2014/2015 była słuchaczem 2 klasy 4 semestru. Po zaliczeniu semestru czwartego w roku szkolnym 2015/2016 naukę kontynuowała na semestrze piątym. We wrześniu 2015 roku uczestniczyła w 33 zajęciach na 38, w październiku 2015 roku w 20 na 34, w listopadzie w 18 na 36, w grudniu 2015 roku w 11 na 20, w styczniu 2016 roku w 4 na 22, w lutym w 7 na 16, a w marcu w 4 na 43.

N. Z., będąc uczennicą III klasy tego liceum, raz w tygodniu pobierała korepetycje z matematyki u G. S. i z języka niemieckiego u M. L.. Koszt jednej lekcji wynosił 30 złotych. Korepetycje odbywały się albo u niej w domu albo u korepetytorów. Korepetytorzy nie byli nauczycielami. Planowała chodzić na kursy przygotowawcze do matury. Z uwagi na to, że nie ukończyła liceum ogólnokształcącego nie została dopuszczona do egzaminu maturalnego.

Za czesne w liceum zaocznym płaciła najpierw 100 złotych miesięcznie, a potem 120 złotych miesięcznie.

N. Z. po tym jak z powodu nieuczęszczania na zajęcia nie ukończyła liceum i nie została dopuszczona do egzaminu maturalnego co najmniej od dnia 23 marca 2016 roku do dnia 12 lipca 2016 roku nie pobierała nigdzie nauki. Następnie ponownie złożyła podanie o przyjęcie do Liceum Ogólnokształcącego dla Dorosłych w T. do klasy 3 na semestr 6. Nauka ma rozpocząć się 01.09.2016r. Zaświadczenie z dnia 01 sierpnia 2016r. obowiązuje do 31 września 2016r., przy czym wymagana jest kontrola frekwencji za miesiąc wrzesień 2016r. pod koniec danego miesiąca.

Wskazana mieszka z matką, siostrą, dziadkami oraz prababcią w domu dziadków. Płaci 1/6 każdego rachunku z tytułu opłat mieszkaniowych. Przez 2 miesiące "pomieszkiwała" z koleżanką, za co nic nie płaciła.

Choruje na alergię i astmę, na stałe bierze lek o nazwie Z., stosuje pompki inhalacyjne. Koszt jednej pompki wynosi 80-90 złotych, a tabletek 30-40 złotych. Poza tym bierze tabletki przeciwbólowe K., które kosztują 50 złotych. Dodatkowo leczy się u ortopedy.

dowód: przesłuchanie pozwanej - k. 60 (00:06:13-00:26:05) i k. 96 (00:15:57-00:23:43), zaświadczenia - k. 52, 90 i 175; informacje - k. 83, 139 i 173; potwierdzenia transakcji - k. 53-58

N. Z. w okresie od 24 kwietnia 2015 roku do 30 listopada 2015 roku była zatrudniona na podstawie umowy cywilnoprawnej (zlecenie) w (...) Sp. z o.o. w P.. Z wykonywanej pracy w kwietniu 2015 roku uzyskała dochód w wysokości 420 zł netto, w maju 2015r. w wysokości 1.411,50 złotych, w czerwcu w wysokości 1.287,00 złotych. Pracowała po 4-5 dni w tygodniu po 6-8 godzin dziennie.

dowód: przesłuchanie pozwanej - k. 60 (00:06:13-00:26:05) i k. 96 (00:15:57-00:23:43), umowy zlecenia - k. 50-51, zaświadczenie - k. 49, potwierdzenia transakcji - k. 43-45, rachunki - k. 46-48,

Matka N. Z. - J. Z. w okresie od 06 listopada 2014 roku do 05 listopada 2015 roku zatrudniona była na okres próbny w Poczcie Polskiej S.A. jako doradca klienta - asystent. Z tytułu tego zatrudnienia osiągnęła dochód brutto w wysokości 24.252,48 złotych.

dowód: zaświadczenia - k. 87-88

Powiatowy Urząd Pracy w T. w ostatnim czasie dysponował ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji: tj.: dla hodowcy zwierząt domowych z wynagrodzeniem 2.000 złotych brutto, dla sprzątaczkę biurowej z wynagrodzeniem 1.900 złotych, dla pomocy kuchennej z wynagrodzeniem 1.850 złotych oraz dla pokojowej z wynagrodzeniem 1.850 złotych.

dowód: oferty pracy - k. 166-170

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach sprawy o sygnaturze II C 2175/13 Sądu Okręgowego w Gdańsku, z których przeprowadzono dowód, a także na podstawie dowodu z przesłuchania powoda M. B. oraz pozwanej N. Z..

Sąd dał wiarę twierdzeniom powoda M. B. co do jego aktualnej sytuacji życiowej i majątkowej, w tym w zakresie wskazanej przez niego wysokości osiąganych dochodów z tytułu otrzymywanego świadczenia przysługującego po zwolnieniu ze służby w Komendzie Powiatowej Policji w P. oraz otrzymanego wynagrodzenia z tytułu wykonywanej w okresie od kwietnia 2015 roku do lutego 2016 roku pracy na terenie N. (...), albowiem są one jasne oraz w przypadku świadczenia emerytalnego dodatkowo znajdują potwierdzenie w przedłożonych dokumentach. Co prawda powód mimo zobowiązania nałożonego na niego przez Sąd nie przedłożył zaświadczenia z n. (...) urzędu skarbowego o wysokości przychodu osiągniętego w okresie od 1 stycznia 2015 roku do 31 stycznia 2015 roku wraz z tłumaczeniem biegłego tłumacza na język polski, jednakże wskazana przez niego kwota miesięcznego zarobku określona na 15.000 złotych miesięcznie nie wydaje się być - w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego - zaniżona, a poza tym nie była ostatecznie kwestionowana przez stronę przeciwną, która również - mimo, że wskazywała, że przedstawi dowody na okoliczność wysokości zarobków powoda na terenie N. (...) - ostatecznie tego nie uczyniła.

Sąd uznał również za wiarygodne twierdzenia pozwanej N. Z. odnośnie jej sytuacji życiowej, zdrowotnej, mieszkaniowej, szkolnej oraz wysokości osiąganych przez nią dochodów z wykonywanej pracy, bowiem nie były one kwestionowane przez stronę powodową oraz znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy. I tak, odnośnie sytuacji szkolnej w zaświadczeniach i informacjach wystawionych przez Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych w T. (k. 52, 90, 139, 173 i 175) oraz w informacji nadesłanej przez Zespół Szkół Budowlanych i (...) w T. (k. 83), natomiast co do zatrudnienia i wysokości osiąganego dochodu w przedłożonych umowach zlecenia (k. 50 i 51), zaświadczeniu (k. 49) oraz potwierdzeniach transakcji (k. 43-45) i rachunkach (k. 46-48).

Także - co należy w tym miejscu nadmienić i na co już wskazano - za w pełni wiarygodne Sąd uznał dokumenty zgromadzone w aktach niniejszej sprawy i w aktach sprawy rozwodowej rodziców pozwanej, gdyż ich autentyczność i prawdziwość zawartych w nich informacji nie budziła wątpliwości. Dokumenty te zostały zgromadzone w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi, ich treść jest jasna, a także mają charakter kompletny. Wiarygodność tych dokumentów nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron. Odnośnie kserokopii części z nich należy wskazać, iż strony ich nie kwestionowały i nie domagały się złożenia oryginałów przez stronę przeciwną.

Mając na uwadze powyższe trzeba tutaj wskazać, iż zasadnicze okoliczności faktyczne w sprawie były w zasadzie bezsporne pomiędzy stronami, których reprezentowali fachowi pełnomocnicy, a sporna pozostawała jedynie kwestia samego rozstrzygnięcia co do żądania powoda co do ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego w stosunku do pozwanej.

Materialnoprawną zaś podstawą takiego żądania - powództwa o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego jest art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana bowiem stosunków może prowadzić do faktycznego wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego.

Obowiązek alimentacyjny natomiast wygasa wtedy, gdy uprawniony uzyska zdolność do samodzielnego utrzymania się, co wprost wynika z art. 133 § 1 krio, który stanowi, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Podstawową zaś okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie obowiązku, jest to, czy dziecko osiągnęło samodzielność życiową, co z reguły łączy się z możliwością podjęcia pracy zarobkowej. Możliwość podjęcia pracy zarobkowej powinna być rozważana w kontekście osobistej i życiowej sytuacji uprawnionego. Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela stanowisko Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu uchwały z dnia 31 stycznia 1986 roku wydanej w sprawie o sygnaturze akt III CZP 78/85 (OSNCP z 1987 r., nr 1, poz. 4) wskazał, iż obowiązek alimentacyjny rodziców kończy się z momentem, w którym dziecko - z reguły po uzyskaniu wykształcenia i przygotowania do określonego zawodu - jest w stanie utrzymać się samodzielnie.

W tym miejscu dodać należy, iż obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku "troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka" i należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej (art. 96 krio). Obowiązek ten nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, a w szczególności - przez termin dojścia przez alimentowanego do pełnoletności. Nie jest także związany ze stopniem wykształcenia w tym sensie, że nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez alimentowanego określonego stopnia podstawowego lub średniego wykształcenia. Jediną miarodajną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie tego obowiązku, jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie, przy czym przyjmuje się, że nie można tego oczekiwać od dziecka małoletniego. Z tej przyczyny w odniesieniu do dzieci, które osiągnęły pełnoletność, brać należy pod uwagę to, czy wykazują chęć dalszej nauki oraz czy osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki (zobacz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 1997 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt III CKN 217/97, Prokuratura i Prawo - wkładka z 1998 r., Nr 9, poz. 28).

Przenosząc powyższe wywody na realia niniejszej sprawy wskazać należy, iż - w ocenie Sądu - w chwili obecnej brak jest podstaw do kontynuowania obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej, albowiem mimo niskiego poziomu wykształcenia ewidentnie nie wykazują ona chęć dalszej nauki, a osiągnęła ona możliwość samodzielnego utrzymania.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że pozwana N. Z. mimo iż już kilkakrotnie zmieniła szkołę w rzeczywistości nie wykazuje praktycznie żadnych realnych chęci dalszej nauki. Po zakończeniu nauki w gimnazjum edukację kontynuowała w technikum żywności, z którego jednak zrezygnowała. Następnie, już jako osoba pełnoletnia, zapisała się do Zespołu Szkół Budowlanych i (...) w T., jednakże będąc uczennicą tej dziennej szkoły, nie dość, że nie wykazywała chęci uczęszczania na zajęcia i tylko w pierwszym półroczu roku szkolnego 2014/2015 opuściła 296 godzin, w tym 176 godzin nieusprawiedliwionych, to również nie chciała współpracować z wychowawcą i pedagogiem. Pomimo pracy wychowawczej, w ramach której podpisała kontrakt wychowawczy mający na celu wyeliminowanie jej wagarów, nadal opuszczała zajęcia lekcyjne bez usprawiedliwienia. W konsekwencji tego decyzją Rady Pedagogicznej z dnia 18 grudnia 2014 roku została skreślona z listy uczniów. Po tym jak została skreślona z listy uczniów Zespołu Szkół Budowlanych i (...) w T. zapisała się do kolejnej szkoły tym razem do Liceum Ogólnokształcącego dla Dorosłych w T., gdzie nauka odbywała się w systemie zaocznym. Jednakże pomimo, że zajęcia lekcyjne w tej szkole odbywały się tylko dwa razy w miesiącu od piątku do niedzieli i na nie N. Z. również nie uczęszczała regularnie. We wrześniu 2015 roku uczestniczyła w 33 zajęciach na 38, w październiku 2015 roku w 20 na 34, w listopadzie 2015 roku w 18 na 36, w grudniu 2015 roku w 11 na 20, w styczniu 2016 roku w 4 na 22, w lutym w 7 na 16, a w marcu w 4 na 43. Ostatecznie nie ukończyła tego liceum i nie została dopuszczona do egzaminu maturalnego.

Powyższe jednoznacznie wskazuje, iż pozwanej w ogóle nie zależy na nauce i na zdobyciu wykształcenia czy to średniego czy nawet zawodowego. W rzeczywistości przez faktycznie dwa lata nie potrafiła ona lub nie chciała dostosować się do wymogów nauki w żadnej z wybranych przez siebie szkół, w żadnym kierunku ani w żadnym systemie nauki. W ocenie Sądu jedynie pierwszą zmianę szkoły - to, że N. Z. przeniosła się z technikum żywności do Zespołu Szkół Budowlanych i (...) w T. do klasy fryzjerskiej można usprawiedliwić tym, że mogła pomylić się z wyborem zawodu. Czasami bowiem zdarza się, iż młode osoby po zakończeniu nauki w szkole gimnazjalnej nie będąc

jeszcze faktycznie dorosłymi nie są w stanie trafnie wybrać zawodu czy kierunku kształcenia i po stwierdzeniu, że ten który wybrali im nie odpowiada lub jest dla nich za trudny naukę kontynuują w innym zawodzie czy szkole. Jednakże pozwanej i drugi z wybranych zawodów nie odpowiadał i już od początku roku szkolnego 2014/2015 praktycznie nie realizowała obowiązku szkolnego. Do grudnia 2014 roku opuściła aż 296 godzin lekcyjnych, z czego tylko 176 były to godziny usprawiedliwione. W tym miejscu podkreślenia wymaga fakt, iż pozwana z problemem niesystematycznego uczęszczania do szkoły nie została pozostawiona sama sobie - wychowawca i pedagog - mimo, że wiedzieli, iż w/w jest osobą pełnoletnią i nie podlega już obowiązkowi szkolnemu - prowadzili z nią pracę wychowawczą, zmotywowali nawet do podpisania kontraktu wychowawczego mającego na celu wyeliminowanie wagarów, jednak i to niczego nie zmieniło. Ostatecznie głównie tym, że nie uczęszczała na zajęcia lekcyjne regularnie doprowadziła do tego, że została skreślona z listy uczniów. Pozwana nawet po skreśleniu z listy uczniów Zespołu Szkół Budowlanych i (...) oraz zapisaniu się do Liceum Ogólnokształcącego dla Dorosłych w dalszym ciągu nie uczęszczała na zajęcia lekcyjne, czym utwierdziła Sąd w przekonaniu, że nie dość że nie zależy jej na zdobyciu zawodu, to jeszcze nie chce podnieść poziomu swojego wykształcenia oraz, że tak naprawdę nie odpowiada jej żaden system nauki ani dzienny ani nawet zaoczny. W opinii Sądu pozwana, zapisując się w sierpniu 2016 roku po raz kolejny do wskazanego liceum dla dorosłych w T., z którego listy uczniów cztery miesiące wcześniej została skreślona kierowała się faktycznie tym, żeby móc wykazać przed Sądem, że się uczy, by nie stracić alimentów od ojca, a nie realna i faktyczną chęcią kontynuowania nauki i zdobycia określonego wykształcenia.

Sąd przekonuje o tym także postawa pozwanej, które po tym, jak została skreślona z listy uczniów i nie została dopuszczona do matury - mimo wezwanie na rozprawę wyznaczoną na dzień 29 czerwca 2016 roku celem przesłuchania w charakterze strony nie stawiała się na nią i tym samym - zdaniem Sądu - nie udowodniła przed Sądem, że nie wynikało to faktycznie z jej nieusprawiedliwionej absencji na zajęciach, ale z jakiś innych przyczyn, jak twierdził jej pełnomocnik zaprzeczając twierdzeniom drugiej strony.

W tym miejscu należy jeszcze dodać, iż Sądowi trudno sobie wyobrazić inne powody niż faktyczny brak po stronie pozwanej realnych chęci kontynuowania edukacji i nieuczęszczanie przez nią w związku z tym na zajęcia, przez które nie zdołała ona ukończyć wskazanego zaocznego liceum dla dorosłych, które - jak sama ona wskazała wybrała z powodu tego, że nauka w nim jest łatwiejsza niż w dziennym technikum - skoro N. Z. - jak też twierdziła - korzystała podczas tej nauki z wydatnej pomocy korepetytorów.

Poza tym w niniejszej sprawie podkreślenia wymaga też fakt, iż w czasie, gdy pozwana faktycznie miała uczęszczać do szkoły tj.: w okresie od 24 kwietnia 2015 roku do 30 listopada 2015 roku była zatrudniona na podstawie umowy cywilnoprawnej (zlecenie) w (...) Sp. z o.o. w P., a z wykonywanej pracy w kwietniu 2015 roku uzyskała dochód w wysokości 420 złotych netto, w maju 2015 roku w wysokości 1.411,50 złotych, w czerwcu w wysokości 1.287,00 złotych, a zatem w kwotach zbliżonych i przekraczających najniższe wynagrodzenie za pracę w kraju.

Powyższe - brak realnych chęci kontynuowania przez pozwaną edukacji przy jednoczesnym podejmowaniu przez nią pracy zarobkowej przekonuje w pełni, iż N. Z. osiągnęła już samodzielność życiową i jest w stanie samodzielnie utrzymać się, wobec czego nastąpiło wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego określonego w art. 133 § 1 krio.

W tym miejscu należy jeszcze wskazać, że w toku całego postępowania strona pozwana w żaden sposób nie udowodniła, a jej pełnomocnik nie negował nawet tego, że N. Z. może podjąć zatrudnienia. Jest ona osobą młodą, w pełni dyspozycyjną, nie mającą wobec innych osób żadnych zobowiązań wobec czego - zdaniem Sądu - nie powinna mieć najmniejszych problemów ze znalezieniem zatrudnienia, które umożliwiłoby jej zarobkowanie na samodzielne zaspokajanie swoich wszystkich życiowych potrzeb. Dodatkowo oferty pracy, którymi dysponował Powiatowy Urząd Pracy w T. w ostatnim czasie przekonują, iż nawet osoby nie posiadające wyuczonego zawodu nie powinny mieć najmniejszych trudności ze znalezieniem zatrudnienia.

W tej sytuacji dalsze trwanie ustalonego obowiązku alimentacyjnego ojca wobec N. Z. jest - zdaniem Sądu - niemożliwe.

W tym miejscu już tylko na marginesie należy wskazać, iż w zaistniałej sytuacji faktycznej uprawnienia alimentacyjne N. Z. w stosunku do powoda mogłyby być rozpatrywane tylko i wyłącznie na podstawie art. 133 § 2 krio, zgodnie z którym uprawnionym do świadczeń alimentacyjnych jest ten, kto znajduje się w niedostatku. Pozwana N. Z. jednak ani jej pełnomocnik w toku postępowania nie wykazywała jednak, iż znajduje się ona w niedostatku. Zdaniem zaś Sądu obecnie może ona własnymi siłami zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby. Posiadając wykształcenie gimnazjalne oraz doświadczenie w pracy, nie mając żadnych przeciwwskazań do podjęcia pracy, w tym przeciwwskazań zdrowotnych, może aktualnie podjąć zatrudnienie, dające jej możliwość samodzielnego utrzymania się.

Trzeba tu jeszcze raz podkreślić i wskazać, iż pracowała ona otrzymując wynagrodzenie przewyższające minimalne wynagrodzenie za pracę w P., zatem trudno przyjąć, że nie mogłaby ona z niego zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb tak jak musi i czyni to duża część społeczeństwa.

Biorąc powyższe pod uwagę, uznając, iż pozwana N. Z. posiada możliwość samodzielnego utrzymania się, Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku zgodnie z ostatecznym żądaniem strony powodowej ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego ojca wobec córki z dniem 30 czerwca 2016 roku.

W punkcie drugim wyroku Na podstawie art. 100 kpc oraz art. 102 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd postanowił odstąpić od obciążania pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu, w tym obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego powodowi z uwagi na szczególny charakter niniejszej sprawy toczącej się między bliskimi dla siebie osobami, faktyczne możliwości zarobkowe pozwanej oraz wynik sprawy - ustalenie wygaśnięcia tegoż obowiązku z datą późniejszą niż pierwotnie żądana przez powoda.